

715 Ó Srdce Páně, archo naší spásy

transpozice -1

Přijímání, Závěr

Přijímání

6. Kľaňme se v úc-tě Kristu, svému Pá-nu, na zem se sní-žil z nadehvězdnych sta-nů

za na-še hří - chy v bo - lu u - mí-ral, na ol-tář kří - že Srd-ce svo-je dal,

za na-še hří - chy v bo - lu u - mí-ral, na ol-tář kří - že Srdce svo-je dal.

7. Vítej nám, Kriste, Spasiteli světa;
ze Srdce tvého naděje nám vzkvétá,
[: nebeská milost z něho pramení,
všem lidem nese pokoj, smíření. :]

8. Do Srdce svého skryj nás, božský Pane,
ať archou spásy věrným tvým se stane;
[: církvi své dopřej mír a svobodu,
otčinu chraň a žehnej národu. :]

Závěr

9. K večeru až se života den schýlí,
ó Srdce Páně, buď nám zdrojem síly;
[: k tobě ať blíž se duše přivine,
navěky šťastná v tobě spočine. :]

Přijímání 2

7. Ví - tej nám, Kriste, Spasi - te - li svě - ta; ze Srdce tvé - ho na - dě - je nám vzkvétá,

ne - beská mi - lost z ně - ho pra - me - ní, všem li - dem ne - se pokoj, smíře - ní,

ne - beská mi - lost z ně - ho pra - me - ní, všem li - dem ne - se pokoj, smíře - ní.

Přijímání 3

8. Do Srd-ce své - ho skryj nás, božský Pa - ne, ať ar-chou spá - sy

věrným tvým se sta - ne; cír - kvi své do - přej mír a svo - bo - du,

ot - či - nu chraň a žeh-nej ná - ro - du, cír - kvi své do - přej

mír a svo - bo - du, ot - či - nu chraň a žeh-nej ná - ro - du.

Závěr

9. K ve-če-ru až se ži-vo-ta den schý-lí, ó Srdce Pá - ně, buď nám zdrojem sí - ly;

k to - bě ať blíž se du - še při-vi-ne, na - vě-ky šťast - ná v tobě spo-či-ne,

k to - bě ať blíž se du - še při-vi-ne, na - vě-ky šťast - ná v tobě spo-či-ne.